

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a JUDr. Petra Mikeše v právní věci žalobce: **T. V. H.**, zastoupen JUDr. Veronikou Křečkovou, advokátkou, se sídlem Čimická 717/34, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o návrhu Krajského soudu v Praze na rozhodnutí o příslušnosti,

t a k t o :

K řízení o žalobě ze dne 5.9.2018 na ochranu proti nečinnosti správního orgánu **je příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobou ze dne 5. 9. 2018 podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) se žalobce domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, která má spočívat v tom, že žalovaný v zákonné lhůtě nevydal rozhodnutí o žádosti žalobce o zaměstnaneckou kartu, odmítl její osobní podání a odmítl převzetí pošty za účelem podání stížnosti na výše uvedený postup.

[2] Usnesením ze dne 4. 10. 2018, č. j. 15 A 32/2018 – 22, městský soud postoupil věc Krajskému soudu v Praze (dále jen „krajský soud“). Městský soud své rozhodnutí založil na názoru, že žalobce v žádosti o zaměstnaneckou kartu uvedl, že má na území České republiky zajištěno ubytování na adrese náměstí K. V. 224, V. Žalobce by tak měl splnit svoji ohlašovací povinnost u odboru cizinecké policie při Krajském ředitelství policie Středočeského kraje, tedy v obvodu krajského soudu.

II.

[3] Krajský soud s postoupením věci nesouhlasil a předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o příslušnosti podle § 7 odst. 6 s. ř. s. Podle krajského soudu postupoval městský soud v rozporu se závěrem vysloveným v usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2018, č. j. Nad 61/2018 – 28. Krajský soud je toho názoru, že ani přes výzvu soudu žalobce s rozumnou mírou předvídatelné pravděpodobnosti neosvědčil místo pobytu na území České republiky po vydání zaměstnanecké karty. V daném případě tak nelze určit místně příslušný soud na základě kritéria upraveného v § 172 odst. 7 větě druhé zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Je tak třeba postupovat podle obecného kritéria

upraveného v § 7 odst. 2 s. ř. s., podle kterého je k projednání žaloby místně příslušný městský soud, neboť žalovaný má sídlo v obvodu městského soudu.

III.

[4] Nesouhlas krajského soudu s postoupením věci je důvodný.

[5] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s. *[n]estanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[6] Podle § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců *[k] řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí a o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území. Pobývá-li cizinec v zahraničí, je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu by měl cizinec po vstupu na území splnit ohlašovací povinnost. To neplatí, jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti ubravit náklady spojené se správním vyhoštěním, rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, rozhodnutí o umístění cizince do části s přísným režimem zajištění a rozhodnutí o přestupku.*

[7] Podle § 7 odst. 6 s. ř. s. *[n]ení-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.*

[8] Městský soud založil svou úvahu o místní příslušnosti toliko na tom, že žalobce v žádosti o zaměstnaneckou kartu uvedl, že jeho adresa místa pobytu na území České republiky je náměstí K. V. 224, V. Krajský soud poté, co mu byla věc postoupena městským soudem, vyzval zástupkyni žalobce k předložení listin, jimiž osvědčí, že žalobce má na výše uvedené adrese zajištěno ubytování. Zástupkyně žalobce přípisem ze dne 13. 12. 2018 soudu sdělila, že z důvodu změny vlastnictví nemá žalobce zajištěno ubytování na uvedené adrese. Dále sdělila, že zaměstnavatelem žalobce se má stát družstvo Clean Masters, které dne 11. 2. 2018 uzavřelo smlouvu s paní L. S., na jejímž základě je oprávněno užívat k ubytování svých zaměstnanců dům č. p. 61 v obci K., okres P Z toho žalobce dovozuje, že má zajištěno ubytování na adrese K. 61. K osvědčení této skutečnosti zástupkyně žalobce předložila smlouvu o nájmu domu na dobu neurčitou, kterou dne 11. 2. 2018 uzavřela paní L. S. jako pronajímatelka s družstvem Clean Masters jako nájemcem, a výpis z katastru nemovitostí dokládající vlastnické právo paní L. S. k domu č. p. 61 v obci K.

[9] Nejvyšší správní soud již opakovaně judikoval, vycházející ze speciálního pravidla podle § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, že místní příslušnost soudu má být určena podle místa, kde by měl cizinec splnit ohlašovací povinnost (srov. např. usnesení ze dne 9. 8. 2017, č. j. Nad 254/2017 - 56, ze dne 16. 8. 2017, č. j. Nad 253/2017 - 44, ze dne 22. 8. 2017, č. j. Nad 255/2017 - 41). V těchto řízeních však vždy vycházel z podkladů, které osvědčovaly, že k naplnění podmínky pro určení místní příslušnosti skutečně dojde (např. z nájemních smluv uzavřených přímo s konkrétním cizincem jako nájemcem). Bylo tak zřejmé, že místo pobytu na území České republiky cizinec neuvedl pouze za účelem ovlivnění místní příslušnosti krajského soudu a obava z možného vybírání si místně příslušného soudu nebyla namístě.

pokračování

[10] V usnesení ze dne 17. 7. 2018, č. j. Nad 61/2018 – 28, Nejvyšší správní soud uvedl, že *považuje právní úpravu § 172 odst. 7 věta druhá zákona o pobytu cizinců za krajně neobvyklou, neboť místní příslušnost soudu stanovuje podle v budoucnu očekávané, a již proto de facto vždy nejisté, skutečnosti. Tím spíše je potřeba bedlivě zkoumat, zda existuje podklad, který by s rozumnou mírou předvídatelné pravděpodobnosti osvědčoval, že k naplnění podmínky pro určení místní příslušnosti dle citovaného zákonného ustanovení skutečně dojde. Pouhé tvrzení žalobce, že svou oblašovací povinnost splní právě tam či právě onde, osvědčením takové skutečnosti není.*

[11] V nyní souzeném případě žalobce nejprve uvedl, že má ubytování zajištěno na adrese náměstí K. V. 224, V. Toto své tvrzení však nijak nedoložil. Následně k výzvě krajského soudu sdělil, že má ubytování zajištěno na jiné adrese – K. 61. Toto nové tvrzení rovněž nedoložil. Listiny předložené žalobcem totiž neprokazují, že konkrétně žalobce má zajištěno ubytování na uvedené adrese. Předložená nájemní smlouva dokládá pouze to, že družstvo Clean Masters je oprávněno užívat předmětný rodinný dům k ubytování svých blíže neurčených zaměstnanců. Žalobce však nepředložil žádné listiny prokazující, že mu byl družstvem Clean Masters udělen příslib uzavření pracovního poměru a s tím souvisejícího ubytování na adrese K. 61. Podmínka pro určení místní příslušnosti podle § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců proto splněna nebyla. V takové situaci je nezbytné vyjít z obecného pravidla pro určení místní příslušnosti, tudíž z toho, že žalovaný má sídlo v Praze. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), ve znění pozdějších předpisů, *[v] obvodu hlavního města Prahy působnost krajského soudu vykonává Městský soud v Praze a působnost okresních soudů vykonávají obvodní soudy.* Podle § 3 odst. 1 s. ř. s. *[v]e správním soudnictví jednají a rozhodují krajské soudy a Nejvyšší správní soud.* Místně příslušným projednat a rozhodnout věc je tedy Městský soud v Praze.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 27. února 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu